

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/61293 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 18 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 19 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

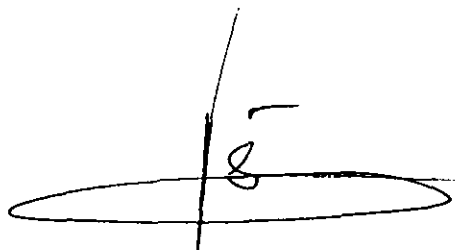
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007

53-549.

Verzonden: 3 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: Awb 06/61293

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
(naar eigen zeggen) van Sierra Leone nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. N. Akbalik, advocaat te Oosterhout,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**
verweerder,
gemachtigde: mr. R.R. de Groot, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juli 2002 is aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), geldig van 4 maart 2002 tot 4 maart 2005.

Op 4 januari 2005 heeft eiser gevraagd om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000. Bij besluit van 15 november 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en ambtshalve geweigerd eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv).

Bij brief van 14 december 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 12 juni 2007, waar eiser en zijn gemachtigde en de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Reg.nr.: Awb 06/61293

2

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken, dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.2 Verweerder heeft de door eiser ingediende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd op grond van voormelde bepalingen afgewezen. Daarbij heeft verweerder verwezen naar nieuwe informatie inzake gesproken talen in Sierra Leone, zoals beschreven in de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 31 juli 2003 en 28 juni 2006, en het vervolgens in verband daarmee opgestelde rapport van het Landelijk Bureau Taalanalyse van 10 augustus 2006 (taalanalyse), waaruit volgt dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone, maar eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Guinee. Volgens verweerder kunnen eisers kanttekeningen niet afdoen aan de conclusie van de taalanalyse. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt uit Sierra Leone afkomstig te zijn en de Sierraleonese nationaliteit te bezitten, zodat evenmin geloof wordt gehecht aan de problemen die eiser stelt in Sierra Leone te hebben ondervonden, aldus verweerder. Omdat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt en bekendheid met die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zou hebben geleid, heeft verweerder de door eiser ingediende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen.

2.3 De rechtbank is van oordeel dat verweerder geen geloof heeft hoeven hechten aan de gestelde nationaliteit, identiteit en het asielaansluitings van eiser. Daarbij heeft verweerder betekenis kunnen toekennen aan het rapport van de taalanalyse van 10 augustus 2006. Op grond daarvan heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank kunnen concluderen dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid. Overwogen wordt dat op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 als uitgangspunt geldt dat de vreemdeling zijn identiteit en nationaliteit aan verweerder aannemelijk dient te maken, en niet dat het aan verweerder is om aan te tonen dat de vreemdeling de door hem gestelde identiteit en/of nationaliteit niet heeft. De taalanalyse is een hulpmiddel om de vreemdeling tegemoet te komen waar deze niet aanstonds in staat is om de aan zijn aanvraag ten grondslag liggende feiten en omstandigheden aannemelijk te maken bij gebrek aan documenten.

Naar het oordeel van de rechtbank is eiser in de gronden van beroep niet opgekomen tegen de inhoud van het rapport van taalanalyse als zodanig. Hij heeft slechts verwezen naar hetgeen bij zienswijze is gesteld. Daarbij ging het onder meer om gestelde verschillen tussen Pular- en Krio-varianten, de Krio-taal als zodanig en het spreken van Krio in afgelegen

Reg.nr.: Awb 06/61293

3

gebieden. Daargelaten de vraag of eiser in beroep met een enkele verwijzing naar de zienswijze heeft kunnen volstaan, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het bestreden besluit voldoende heeft gemotiveerd dat en waarom die stellingen, mede gelet op de informatie die eiser over zijn leefomgeving en land van herkomst heeft verschaft, geen aanleiding vormen voor de conclusie dat de taalanalyse onzorgvuldig en/of ondeskundig tot stand is gekomen danwel dat van de juistheid daarvan niet mag worden uitgegaan. Niet ten onrechte heeft verweerder daarbij verwezen naar vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), onder meer de uitspraak van 15 oktober 2003 (JV 2003/544), en gesteld dat de vreemdeling niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg kan brengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan.

Eerst ter zitting heeft de gemachtigde van eiser aangevoerd dat de taalanalist afkomstig is uit Sierra Leone, zodat hij geen conclusies heeft kunnen trekken over de taal binnen Guinee, alsmede dat de taalanalist, die Fula, Krio en Engels spreekt, niet heeft kunnen concluderen dat eiser Franse leenwoorden gebruikt. Voorts heeft eisers gemachtigde ter zitting gesteld dat in onderdeel 4.2. van de taalanalyse niet is gesteld of de vermelde woorden voorkomen in Sierra Leone, terwijl er geen opmerkingen zijn gemaakt ter zake de Pular-woorden. Bovendien is naar eisers gemachtigde ter zitting heeft gesteld, onvoldoende onderzocht dat eiser een accent kan hebben nu hij afkomstig is uit het noordelijk grensgebied met Guinee en is verder te veel aandacht besteed aan de Krio-taal. De rechtbank zal deze stellingen niet bij de beoordeling betrekken, reeds nu deze in strijd met de goede procesorde eerst ter zitting naar voren zijn gebracht. Niet valt in te zien, dat deze specifieke gronden niet eerder konden worden aangevoerd.

Nu voorts een contra-expertise ontbreekt, kon verweerder zich op basis van voormelde taalanalyse in redelijkheid op het standpunt stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Sierra Leone. De rechtbank ziet geen aanleiding eiser te volgen in diens stelling dat hij door verweerder niet is gewezen op de mogelijkheid van een contra-expertise, nu er vanuit kan worden gegaan dat hem zulks bij brief van 25 augustus 2006, uitgereikt op 8 september 2006, is medegedeeld. Bovendien heeft eisers gemachtigde bij zienswijze van 2 november 2006 aangekondigd voornemens te zijn een contra-expertise te laten uitvoeren. Verweerder heeft de besluitvorming in dat verband evenmin hoeven opschorten, reeds nu ten tijde van het nemen van het bestreden besluit niet was gebleken van het daadwerkelijk opstarten van een contra-expertise. Dat aan het verrichten van een dergelijk onderzoek hoge kosten zijn verbonden en niet duidelijk was wie deze zou vergoeden, doet aan het vorenstaande niet af. Het betoog van eiser in dit verband dat geen sprake is van, naar de rechtbank begrijpt, "equality of arms" omdat de kosten van een contra-expertise door eiser niet gedragen kunnen worden, faalt. Daargelaten dat zulks eerst ter zitting is aangevoerd, is de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 2 juni 2003 (JV 2003/324), van oordeel dat het beginsel van equality of arms niet ziet op bestuurlijke besluitvorming, terwijl verweerder bovendien met het doen verrichten van een taalanalyse eiser tegemoet is gekomen.

Het feit, dat verweerder bij besluit van 20 april 2007 heeft besloten tot het instellen van een besluitmoratorium en een vertrekmoratorium voor asielzoekers afkomstig uit Guinee, tast de rechtmatigheid van het bestreden besluit niet aan, nu het bestreden besluit dateert van voor het besluit van 20 april 2007 en voorts een vertrekmoratorium ziet op afgewezen asielzoekers en niet op de beoordeling van aanvragen om een verblijfsvergunning.

Reg.nr.: Awb 06/61293

4

De enkele omstandigheid dat eiser bij besluit van 2 juli 2002 een verblijfsvergunning asiel is verleend, waarbij - naar eiser stelt - niet is getwijfeld aan (onder meer) zijn identiteit en nationaliteit en verweerder volgens eiser ten onrechte geen nader onderzoek heeft verricht, brengt naar het oordeel van de rechtbank, gelet op het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, niet reeds mee dat sprake is van strijd met het vertrouwensbeginsel door eerst bij de beslissing op de thans voorliggende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, eiser de uitkomst van de taalanalyse tegen te werpen.

Voor zover eiser beoogd heeft te betogen dat hij nader gehoord had dienen te worden uit zorgvuldigheidsoverwegingen, kan hij daarin door de rechtbank gelet op de aangewezen procedure, zoals beschreven in onder meer artikel 39 van de Vw 2000, evenmin worden gevolgd.

Reeds gelet op het vorenstaande ziet de rechtbank geen aanleiding het namens eiser ter zitting gedane verzoek om aanhouding, voor het alsnog laten opmaken van een door een derde te financieren contra-expertise, te honoreren. Evenmin bestaat ruimte voor het benoemen van een deskundige (voor het instellen van een onderzoek); verwezen wordt naar de uitspraak van de Afdeling van 28 december 2005 (AB 2006/86).

2.4 De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat verweerder eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met verblijf als amv heeft kunnen weigeren.

2.5 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerders besluit toetsing in rechte kan doorstaan. Hetgeen overigens door eiser is aangevoerd, kan niet leiden tot een ander oordeel en behoeft derhalve geen afzonderlijke bespreking meer.

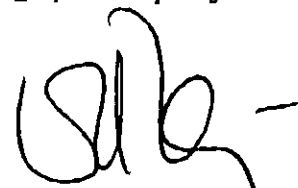
2.6 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. R.M. Teekens als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 19 JUNI 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

Akbalik Advocaten

mr N. Akbalik
advocaat & procureur

Jonagoldstraat 13
6679 EM Oosterhout - Nijmegen

Tel: 024 - 356 38 06
Fax: 024 - 350 12 75

E-mail:
nakbalik@xs4all.nl
Website:
www.akbalikadvocaten.nl

Stichting
Beheer Derdengelden A&V
Girorekeningnummer: 4229733

Per fax: 070 - 365 13 80 tevens per post

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 JUL 2007	
200705019	
BEHANDELD: DE	FAR

Nijmegen :16 januari 2007
Inzake
Onze ref. :375J1218.hb
Dossiernummer :0203.04.8056
Crv nummer :

/ Staat / vluchteling

2836-A

Hoger Beroepschrift vreemdelingenzaken

Edelachtbare heer, mevrouw

1. (hierna te noemen appellant), geboren op van Sierra-leonese nationaliteit, wonende althans verblijvende te in deze zaak woonplaats kiezende aan de Jonagoldstraat 13, 6679 EM te Oosterhout gem. Nijmegen, ten kantore van mr. N. Akbalik, die namens hem dit beroepschrift indient en verklaart bepaaldelijk door appellant daartoe te zijn gevolmachtigd en als zijn gemachtigde zal op treden, zulks met recht van substitutie.
2. Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Zutphen van 19 juni 2007, verzonden op 19 januari 2007, met kenmerk Awb 06 / 61293 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 15 november 2006 ongegrond heeft verklaard.

3. Appellant kan zich niet verenigen met de strekking en conclusie van deze uitspraak. Hij is van mening dat de beschikking van 15 november 2006 rechtens onjuist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beslissing gegrond moeten worden verklaard.

Grief 1

Door geen uitdrukkelijk oordeel te geven op de vraag of de Staatssecretaris van Justitie bij beschikking van 15 november 2006 niet gehouden was te onderzoeken of eiser ten tijde van de verlening van de vergunning aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning op één van de andere in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 vermelde gronden, heeft de rechtbank met voormelde uitspraak in strijd gehandeld met de inhoud en strekking van artikel 8:69 van de Algemene wet bestuursrecht, krachtens welke bepaling de rechtbank een uitspraak dient te doen op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting.

Toelichting op voormeld grief.

Appellant heeft op 4 maart 2002 een verzoek ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde. Bij beschikking van 4 juli 2002 is hij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000, zonder dat in deze beschikking een standpunt is ingenomen ten aanzien van toepasselbaarheid van de gronden a tot en met c. Appellant heeft op 4 januari 2005 een verzoek ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij beschikking van 17 november 2006 is dit verzoek afgewezen. Bij deze beschikking is nagelaten te onderzoeken of appellant aanspraak kon maken op de gronden a tot en c van de Vw 2000. Appellant is van mening dat de Staatssecretaris van Justitie vanuit het leerstuk van de formele rechtskracht niet alleen had moeten bezien of de verleningsgronden zijn komen te vervallen, maar ook of er geen andere grond voor verlening was en is. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte niet onderzocht of de in het verleden verleende verblijfsvergunning op de juiste gronden heeft plaatsgevonden, of zich op dat moment van verlening geen andere verleningsgronden voordoeden, alsmede of zich zo'n andere verleningsgrond niet voordoet ten tijde van de bestreden beschikking. Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verwezen wordt naar de uitspraak van 28 maart 2002, JV2002/153) behoorde de rechtbank te onderzoeken of de Staatssecretaris van Justitie bij de bestreden beschikking terecht heeft kunnen volstaan met de overweging, inhoudende dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. De aangevallen uitspraak is dan ook in strijd met hoofdstuk C1/1 tot en met C1/1.5.2.3. van de vreemdelingen-circulaire 2000.

Conclusie.

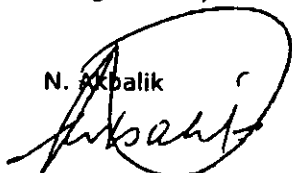
- a) **Op voorgaande gronden** verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren alsmede de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats

te Zupthen waarbij het beroepschrift van appellant ongegrond is verklaard te vernietigen, met het verzoek om verweerder (Staatssecretaris van Justitie) te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Dit beroepschrift met een kopie van de uitspraak zend ik u heden per fax en per post, alsmede in kopie aan de procesvertegenwoordiger van verweerder.

Hoogachtend,

N. Akbalik

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'N. Akbalik', enclosed within a large, hand-drawn oval.